

زنده باد جنبش کارگری

زنده باد جنبش مردمی

خیزشهای مردمی در شمال آفریقا و منطقه خاورمیانه برای نان، کار و آزادی تمام منطقه را به لرزه در آورده و تمام دیکتاتورها از شاه، شیخ و ملا را هدف گرفته است.

شعله خیزشهای توده ای اخیراًنچنان خود را در سراسر منطقه گسترده است که پایان یافتن رونق نئولیبرالی پس از جنگ سرد را نوید میدهد. نظم جهانی سرمایه داری که در رکود اقتصادی ناشی از آخرین بحرانش دست و پا میزند همچنین در این جنبش به چالش کشیده شده است.

بحران اقتصادی جهانی که جز فقر و تهیدستی ارمغانی برای کارگران و زحمتکشان به همراه نداشته، با کاهش شدید هزینه های اجتماعی و اقتصادی دولتها برای تامین توازن بودجه از طریق واگذاری بخشهای خدمات عمومی به سرمایه های خصوصی، با آزاد سازی قیمتها و انهدام مشاغل و افزایش ارتش ذخیره کار طرح دیگری در دست نداشته است. سیاستهای نئولیبرالی نظام سرمایه داری با محروم کردن مردم از حداقل رفاه، حقوق اجتماعی و سیاسی و گرسنه نگاه داشتن بخش بزرگی از جامعه، با زور اسلحه و با تکیه بر استبداد و غارت سرپا مانده است.

جنبشهای انقلابی اخیر در این مناطق حامل مطالبات پرقدرت اجتماعی و اقتصادی است که با خواست آزادی های سیاسی و سرنگونی رژیمهای حاکم توأم شده است. انقلابات فرا رسیده با خواستهای رفاهی و آزادی های سیاسی به میدان آمده است و هیچ تباینی با ناسیونالیسم، پان عربیسم و نیز اسلام سیاسی ندارد.

جنبشهایی که با افق دستیابی به رفاه و آزادی و همچنین متکی بر پاسداری از ارزشهای جهانشمول حرمت و کرامت انسانی است.

نیروهای لیبرال، احزاب قانونی و غیر قانونیشان در موقعیتی نیستند تا بتوانند آلترناتیو اقتصادی، سیاسی و اجتماعی دیگری را به مردم به خشم آمده نشان دهند. آلترناتیوها اقتصادی و سیاسی و اجتماعی لیبرالیسم کاملاً رنگ باخته اند، میدان و چشم انداز دیگری در مقابل مردم باز شده است. گرفتن سرنوشت به دست خود تنها آلترناتیو معتبری است که در پیش رو این جنبشها ی مردمی و اعتراضی قرار دارد.

سرنگون شدن بن علی و مبارک بار دیگر به جهانیان نشان داد که زمانی که کارگران و نهادهای کارگری نیز به صحنه آیند میتوان به عمر ننگین نوکران سرمایه پایان داد، همچنان که در انقلاب 57 ایران با پیوستن کارگران به جنبش مردمی بساط ننگین رژیم سلطنتی برچیده شد.

در طول بیش از 30 سال، حکومت جمهوری اسلامی سرمایه جز سرکوب و خفقان، زندان و شکنجه، اعدام و تجاوز، فقر و بی خانمانی، ستم و استثمار ارمغان دیگری برای جامعه به همراه نداشت، و در طول این سالها نیز هیچگاه مبارزه مردم و کارگران نه تنها خاموش نشد بلکه به اشکال مختلف ادامه یافت.

پس از اعتراضات میلیونی در سال 88 اکنون دور دیگری از مبارزات وسیع و همه گیر مردمی علیه رژیم اسلامی سرمایه به راه افتاده است. پیروزی این جنبش و اعتراضات مردمی در گرو به میدان آمدن جنبش متشکل و متحد کارگری است تا بتوان بساط کلیت این رژیم را برچید و یک زندگی انسانی، مرفه و آزاد را برای همگان پی ریزی نمود.

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

اسفند 1389 – فوریه 2011

isask@comhem.se